

עמ"ת 21414/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 21414-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררת	מדינת ישראל
נגד	פלוני (עציר)
משיב	ע"י ב"כ עו"ד סופר

החלטה

1. ערר על החלטות ביהמ"ש קמא (כב' השופטת פלג-קימלוב) מתאריכים 7.6 ו 8.6 מסגרתן נקבע כי קיימות ראיות לכאורה ברף הנמוך והמשיב שוחרר לחלופת מעצר.
 2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג.
 3. העובדות עפ"י כתב האישום - ביום 19.5.20 סמוך לשעה 18:00 הגיעה פלונית (להלן: "המתלוננת"), בת זוגו של המשיב בשנתיים האחרונות, לביתו בקרית שמואל, והמתינה לבואו. סמוך לשעה 00:30 הגיע המשיב כשהוא בגילופין, העיר את המתלוננת ותקף אותה תוך שהכה באגרוף לפניה, בעט ברגלה ודחף אותה לעבר הקיר. לאור האמור, ברחה המתלוננת לביתה של השכנה.
 4. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום של המשיב. בדיון בבקשה טען המשיב לראיות לכאורה והעדר עילת מעצר.
 5. ביום 7.6 קבע ביהמ"ש קמא כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה נמוכה, לאור סתירות מהותיות בגרסת המתלוננת, והשתלבות גרסת המשיב עם ראיות התביעה. נקבע כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות נוכח העבירה המיוחסת למשיב, עבר פלילי הכולל הרשעה משנת 2013 בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג והימלטות המשיב לאחר האירוע.
- ביהמ"ש קמא הוסיף וקבע כי אינו מקבל טענת המשיב כי נמלט מאחר ופחד מהשוטרים, קל וחומר כאשר גרסתו היא חפות והגנה עצמית.

על כן, יש להורות על שחרור המשיב לחלופה הולמת שיהיה בה כדי לאיין מסוכנותו

6. המשיב הציג חלופה בבית הוריו בקרית חיים, בפיקוח הוריו ואחיו. לאחר חקירת המפקחים, ומשהתרשם ביהמ"ש קמא כי יש בכוחם להוות מפקחים ראויים, וכן לאור מקום החלופה משהמתלוננת מתגוררת בחיפה, הורה על שחרור המשיב למעצר בבית הוריו בפיקוחם ופיקוח אחיו וערבות עצמית על סך 5000 ₪.

טענות העוררת -

7. קיימות ראיות לכאורה טובות, לרבות שיחה למוקד 100 של עוברי אורח, הודעות השכנים, דוחות פעולה של השוטרים ועדותה הראשונה של המתלוננת.

8. השינוי בעדותה השלישית של המתלוננת בצרוף הודעתה מיום 20.5 מהלכה ביקשה לבטל את התלונה בטענה כי השלימה עם המשיב, מצביעה על "תסמונת האישה המוכה" ויש להעדיף גרסתה הראשונה האוטנטית שנמסרה מיד לאחר האירוע.

9. מהימנות עדים בכלל והמתלוננת בפרט מקומם להיבחן מסגרת ההליך העיקרי.

10. שגה ביהמ"ש קמא משלא קבע כי קיימת עילת מעצר סטטוטורית חרף העובדה שמדובר בבני זוג.

11. מן המשיב נשקפת מסוכנות ברמה גבוהה - עפ"י חומר החקירה אין זו הפעם הראשונה שהמשיב מאיים על בת זוגו, עברו הפלילי כולל הרשעה בגין עבירה דומה, הרגלי צריכת האלכוהול של המשיב, הימלטות לאחר האירוע.

12. שחרור המשיב לחלופה בקרית חיים אין בה כדי לאיין מסוכנותו מהמתלוננת המתגוררת בחיפה, מרחק של כ- 14 דק'.

13. היה מקום להיזקק לתסקיר עובר לשחרור המשיב.

טענות המשיב -

14. גרסת המשיב עולה כדי הגנה עצמית - המשיב חזר לביתו כשהוא שתוי וראה את המתלוננת, הוא ביקש להיפרד ממנה ולצאת מהדירה. המתלוננת תפסה את המשיב בניסיון למנוע ממנו לצאת מהדירה, ותוך כדי ניסיון להימלט ממנה, והדיפתה- מעדה ונחבלה.

15. קיימות סתירות מהותיות בגרסת המתלוננת.

16. העובדה כי המתלוננת אינה מעוניינת בצו הגנה, או פניה למקלט לנשים מוכות צריכה להשליך על עילת המעצר.

17. המשיב פחד מהשוטרים לאחר האירוע, ועל כן הסגיר עצמו למשטרה רק לאחר מס' ימים.

הכרעה -

18. לאחר עיון בחומר החקירה, החלטת ביהמ"ש קמא ושמיעת טענות הצדדים, דעתי בכל הכבוד, שונה מדעתו של ביהמ"ש קמא באשר לעוצמת הראיות בתיק, ואבאר.

19. **ראשית**, דוחות פעולה של שוטרים וראיות נוספות מחזקות ותומכות בגרסת המתלוננת לאלימות מצד המשיב, כפי שיפורט להלן -

דוח פעולה רסב גינה - הגיעו למקום לאחר שמודיע דיווח על צעקות אלימות כלפי אישה, בדירה נראו סימני דם בשירותים ומעט בסלון וגיגית פלסטיק שבורה בשירותים. בשיחה עם המשיב בטלפון "נשמע שיכור טוען כי רב עם חברה שלו והלך לחברים מסרב למסור מיקום". שותפו איתר בדירה למטה זוג שהכניס את המתלוננת לביתם לאחר שדפקה בדלת וביקשה עזרה. העדה ראתה על המתלוננת סימני חבלה, כחול מתחת לעין שמאל ודימום מהאף, לאחר שהמתלוננת טענה שקיבלה אגרוף "מה שמסביר את טיפות הדם בבית". המשיב נשמע מבוהל ומתקשר רבות למתלוננת

דוח פעולה פקד איגור - התקבל דיווח במוקד לגבי צעקות לעזרה. המודיע סיפר ששמע צעקות של ריב וחפצים מהדירה בקומה רביעית. בהגיעו לדירה "נראה שהיה סוג של מאבק". על הרצפה היו מספר טיפות דם. בקומה השלישית מצא בני זוג שהצביעו על המתלוננת שהייתה בביתם כמי שהייתה מעורבת בצעקות קודם. המתלוננת בקושי תקשרה בשפה העברית. השכנה - נגה מירב, דוברת השפה האמהרית הסכימה לתרגם. העדה מסרה שכאשר פגשה את המתלוננת היה לה מעט דם מהאף, דבר שלא נמסר בהמשך בעדות המתלוננת שנגבתה במקום. המשיב התקשר למתלוננת, "התרשמתי שהינה חוששת מהתנהגותו ואף מכך שהגיעה לתחנת המשטרה להגיש תלונה"

דוח פרטי אירוע - המודיע יוחאי דיווח על צעקות של בחורה "נשמעת מקבלת מכות"

שיחת משל"ט - "אני שומע פה פשוט צעקות מאיזה בית של יענו כאילו מישהו מרביץ לבחורה... כן אני שומע מכות"

דוח צפייה במצלמות גוף -

השוטר משוחח עם החשוד ונשמע אומר "היא רבה איתך ואתה ברכת? מאיפה יש דם? זה שלך או שלה? יש דם בבית, אה נחתכת ברגל?... לא עשית שום דבר אני רוצה לראות שאתה בסדר יש דם פה בבית". השוטר יוצא מהבית ונכנס לדירה אחרת ופוגש אישה ממוצא אתיופי יושבת על הספה ואומר לשוטר השני "הוא שתה קצת". השוטר מבקש מהשכנה לשאול את האישה למה יש דם על הרצפה והשכנה אומרת שהיא קיבלה מכה וירד לה דם מהאף, השכנה אומרת ששמעו צעקות.

מסמך רפואי סיכום טיפול מיום 28.5 -

"אודם בעין שמאל לדבריה קיבלה אגרוף מבעלה אחרי תקיפה"

דוח פעולה רסר גור - ביום 25.5 הגיע לתחנת משטרה בקרית חיים שם נמסר לו שנמצא המשיב עם הקב"ט במקום. בהגיעו זיהה את המשיב והודיע לו שעצור. במקום נכחה עם החשוד אישה שלדברי החשוד היא המתלוננת וביטלה את התלונה

20. **שנית**, הודעות השכנים - מ' ו-נ' נ', והמודיעים יוחאי ודוד, תומכות אף הן בגרסת המתלוננת.

מ"נ סיפרה כי סמוך לשעה 1:00, עת ישנה, שמעה צעקות מהדירה מעליה וראתה מהחלון נערים צועקים מהרחוב שיזמינו משטרה בגלל הרעש מהדירה של השכן. שמעה את המשיב צועק באמהרית על חברה שלו, המתלוננת. "זה נשמע לי לא טוב". הצעקות נמשכו כרבע שעה, ואז ראתה את המשיב שירד למטה ושוחח עם הנערים שצעקו לו. המתלוננת דפקה בדלתה "ראיתי שהיא בפחדים, רועדת". המתלוננת הראתה לה סימני חבלה ברגל וסיפרה לה שמתגוררת בחיפה, יש לה ילדים, הכינה למשיב לאכול, כשחזר הביתה התחילו צעקות. **זו לא פעם ראשונה ששומעת צעקות מהדירה "זה קורה אחת לתקופה"**

המתלוננת אמרה לה שהפעם היא חוששת לחייה, יש לה 8 ילדים "והיא חוששת ואזרה אומץ ופנתה אלי" (19.5)

בהודעה נוספת סיפרה מ"נ שהמתלוננת ביום האירוע דפקה בדלת וניסתה לפתוח אותה, כשפתחו את הדלת, ראו את המתלוננת "בלחץ ממש", הראתה לה את החבלות ברגל וירד לה דם מהאף. כשישבה בביתם הבחינה שיש לה נפיחות בעין שמאל. לא הריחה ממנה אלוהול. **היא אמרה לה "הוא הרביץ לי"**, והבינה שמדובר בבן זוגה המשיב. היא דיברה באמהרית, והיא מבינה מעט

נ"נ - אמר שאין לו מה להוסיף מעבר למה שאשתו סיפרה, מכיר את המתלוננת מהבניין, היא הגיעה אליהם מפוחדת ובלחץ ראה את החבלה בעין.

יוחאי וקנין היה ביום האירוע עם חברו דוד בן לולו ושמע צעקות מדירה "היה שם משהו חריג כי הצעקות

נמשכו הרבה זמן ושמעתי רעש של כאפה ושל זכוכית נשברת וזה היה נראה לי חריג". הוא צעק לבחור "גבר הכל טוב" אבל הוא לא ענה לו, ואז נהיה שקט. שמע צעקות של גבר ואישה, ובכי של אישה

דוד בן לולו סיפר ששמעו צעקות מבית וחשבו שגבר מרביץ לאישה אז התקשרו למשטרה. "זה היה ממש חריג ופחדנו שאם יקרה משהו לאישה אז נוכל להציל את זה"

יוחאי צעק לעבר הדירה משהו כמו "גבר הכל טוב"

היו צעקות של גבר ואישה, אבל יותר של האישה

21. **שלישית**, לא מצאתי סתירות מהותיות בהודעות המתלוננת אשר יש בהן כדי לפגום בתשתית הראייתית או לקבוע כי עוצמת הראיות נמוכה.

בהודעתה הראשונה (19.5) סיפרה המתלוננת כי הגיעה לביתו של המשיב סמוך ל 18:00, הודיעה לו שהיא מגיעה, יש לה מפתח לבית. התקשרה לשאול אותו מתי הוא מגיע, והוא אמר עוד מעט אבל הגיע לקראת 00:30. כשהגיע הוריד בגדים ונעליים, סיפרה לו שנרדמה על הספה, הלכה לשירותים והוא בא אחריה ונתן לה אגרוף בעין. היא ביקשה ממנו לא להרביץ לה, יש לה ילדים, והוא אמר לה לבוא לשבת בסלון. הם שמעו ילדים צועקים "אנחנו נזמין משטרה מה קרה מה קרה?". המשיב אמר להם שהם קצת רבו כי הוא שתה והכל בסדר. בסלון הוא בעט בה ברגל, ואז החל להתנצל. כשיצא מהבית, היא ברחה, דפקה בדלת של השכנה וביקשה ממנה להזמין לה מונית.

זו הפעם הראשונה שהמשיב תקף אותה. הוא נוהג לשתות מדי פעם.

החוקרת הבחינה בעין שמאל נפוחה וסימן כחול ברגל שמאל

המתלוננת סיפרה שהמשיב התקשר אליה בשיחת וידאו מהלך שהותה בתחנת המשטרה, בכה ואמר שמצטער וביקש שתחזור אליו

לא מרגישה מפוחדת או מאוימת, מחר תלך לטיפול רפואי, לא מעוניינת במקלט, רוצה להיות בבית עם ילדיה. יש לה 8 ילדים והיא אלמנה.

יום למחרת (20.5) אמנם ביקשה המתלוננת לבטל את התלונה נגד המשיב כי השלימו. טענה שהם נפרדו והיא רוצה לגדל את הילדים שלה בשקט וזהו. אולם אישרה כי סיפרה למשטרה את שאכן קרה.

בהודעתה השלישית (26.5), לאחר שהסגיר עצמו המשיב לידי המשטרה בנוכחות המתלוננת תוך שהוא אומר לשוטרי שביטלה את התלונה והעיד על גרסתו להשתלשלות האירועים, נחקרה המתלוננת באזהרה בחשד שתקפה את בן זוגה וטענה, בדומה לגרסת המשיב, כי דחף אותה לעבר הקיר והיא קיבלה מכה בפנים ונפלה, היא הראתה לשכנה את החבלות על פניה והרגל, סיפרה לה שרבה עם המשיב ושהוא דחף אותה וקיבלה מכה

מהקיר, וביקשה ממנה להזמין לה מונית.

לא עשה לה כלום חוץ מלדחוף אותה.

כשעומתה עם גרסתה הראשונה השיבה "הנאשם נתן לי בוקס בעין", וסיפרה שהמשיב הגיע לדירה סמוך ל 12 בלילה, היא שכבה במיטה והמשיב אמר לה שרוצה לצאת. היא בתגובה אמרה לו שכבר מאוחר וביקשה ממנו להישאר. משכה אותו מהחולצה ואז הוא דחף אותה לקיר, היא הלכה לשירותים והוא נתן לה אגרוף בעין, ואז יצא מהבית

ראתה במראה שהתנפח לה, לקחה את הדברים ויצאה מהבית לשכנה, שכנראה שמעה את הצעקות .

המשיב גם דחף אותה וגם נתן לה בוקס

לא יודעת אם הוא בעט בה בסלון או קיבלה מכה ברגל מהקיר, ראתה אחרי זה את הסימן וחשבה שנתן לה בעיטה

כשעומתה מול גרסת המשיב שטען שנפלה וקיבלה מכה מהידית של הדלת, השיבה "זה לא נכון הוא נתן לי בוקס לעין ואז אני קיבלתי את המכה ברגל מהדחיפה שלו, הוא דחף אותי לקיר... בטח לא שם לב לזה שהוא נתן לי אגרוף כי הוא היה שתוי"

המתלוננת סירבה לעימות עם המשיב, וטענה שאינה מוכנה לשבת איתו.

יום למחרת (27.5) נשאלה המתלוננת האם הייתה לה חבלה נוספת בפנים והשיבה "כן נכון, אתמול שכחתי להגיד לך וכשיצאתי מפה נזכרתי"

כנראה כשהמשיב נתן לה אגרוף לפנים באזור העין, פגע לה באף. בהתחלה ראתה את החבלה בעין, אבל כשהייתה אצל השכנה הרגישה שיש לה דם באף

המשיב סיפר לה שהוא מפחד לגשת למשטרה, היא הציעה לבוא איתו. נשאלה אם ביקש ממנה לבטל את התלונה **"לא, אני אמרתי לו יש לי ילדים אני רוצה לחיות בשקט אתה תלך למשטרה תגיד מה שאתה עשית שנתת לי אגרוף, אמר לי אני מפחד כי עשיתי בעיה אמרתי לו יש לי ילדים אתה עשית לי סימן בעין"**

אמנם, כאמור, לאחר מעצרו של המשיב, חל שינוי מסוים בגרסת המתלוננת כך שבדומה למשיב טענה כי ניסתה למנוע ממנו לצאת מהבית והוא דחף אותה. אולם, המתלוננת עמדה על טענתה כי נחבלה בפניה מאגרוף שנתן לה המשיב בשירותים והכחישה גרסת המשיב שקיבלה מכה מיידית הדלת. גם לאחר שביקשה המתלוננת לבטל תלונתה, אישרה כי סיפרה את שאכן קרה.

לא התרשמתי כי המדובר בחזרה מדבריה של המתלוננת או בסתירות מהותיות הגורעות מעוצמת הראיות כלפי המשיב.

זאת ועוד, יש ליתן משקל לאמרותיה הראשוניות והספונטניות של המתלוננת כפי שהן באו לידי ביטוי בדוחות הפעולה של השוטרים, עדותה של השכנה והודעתה הראשונה של המתלוננת.

לעניין זה ראה מת 24240-08-10 מדינת ישראל נ' סטיב חדיד מיום 15.8.10; ופסיקת ביהמ"ש העליון בבש"פ 5929/17 פלוני נ' מדינת ישראל (30.7.17) כדלקמן -

"אפילו היו השתיים מבקשות לחזור בהן מהגרסה שמסרו במשטרה, לא היה בכך משום "כרסום מהותי" כנדרש. עמדתי על כך בהחלטתי בבש"פ 770/10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.3.10):

"ברם, לא כל שינוי גרסה של עד, ואפילו עד עיקרי, משמיטה מיניה וביה את הפוטנציאל ההרשעתי של חומר הראיות. כך על דרך הכלל, וכך במיוחד בעבירות מין שמתלוננות חוזרות בהן לעתים מגרסתן בשל לחצים חיצוניים ופנימיים (ראו, לדוגמה, בש"פ 1752/01 מדינת ישראל נ' בבייב (13.3.2001)). מעשה של יום ביומו בבתי המשפט, שעד עיקרי חוזר בו בעדותו בהודעתו במשטרה, וזו מוגשת ומתקבלת בסופו של יום מכח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש] ואין בעובדה זו כשלעצמה, כדי להביא לכרסום בתשתית הראייתית.... הטעם לדבר הוא, שגרסה חדשה של עד אינה מאיינת את גרסתו הקודמת בבחינת פלוס מול מינוס במשוואה מתמטית. יכול והמשקל הפוטנציאלי של הגרסה הראשונה יעלה בהרבה על זו של הגרסה החדשה ולהיפך. מטעם זה, בית המשפט של מעצר נדרש לבחון את שתי הגרסאות, הישנה והחדשה כאחת, על רקע התמונה הכוללת של מכלול הראיות, ועל פי הגיונם של דברים וניסיון החיים".

... בנסיבות כגון דא, ואף מבלי להזכיר את "תסמונת האשה המוכה", יש לקבל את הצהרות האישה בזהירות, שמא עמדתה הנוכחית נובעת מלחצים חיצוניים ומהקושי הכלכלי עמו מתמודדת מאז מעצרו של המשיב."

22. **רביעית,** גרסת המשיב כי המתלוננת ככל הנראה נחבלה בפניה מידית הדלת לאחר שדחף אותה, אינה עולה בקנה אחד עם יתר הראיות בתיק וההיגיון הסביר.

המשיב לא ידע מהלך חקירותיו להבהיר טענתו כיצד נחבלה המתלוננת בעינה מידית הדלת. כמו כן, לא ידע המשיב להבהיר החבלות ברגלה של המתלוננת או הדימום מאפה (ראה חקירות מיום 25.5 ו-27.5)

גרסת המשיב אינה מתיישבת עם עדויות השכנים ודוחות הפעולה של השוטרים כי התרשמו שהמתלוננת לחוצה מאוד ומפוחדת. השכנה, מירב העידה כי המתלוננת דפקה בדלתה וניסתה לפתוח אותה, דבר שמעיד על חשש ופחד מהתנהגות המשיב, ועומד בסתירה לטענה כי נחבלה, כביכול, בטעות כתוצאה מהדיפתו מהלך יציאה מהבית.

זאת ועוד, התנהגות המשיב לאחר האירוע מפלילה. בדין קבע ביהמ"ש קמא כי אין לקבל טענת המשיב שנמלט מאחר ופחד מהמשטרה, קל וחומר לאור גרסתו לחפות והגנה עצמית.

המשיב מהלך חקירותיו אישר כי נוהג לשתות, רגיל לשתות בירות "5 לפחות"

המשיב סיפר כי ביקש מהמתלוננת לא להגיע לביתו באותו יום "אני פחדתי ואמרתי לה לא לבוא, שתיתי אלכוהול", פחד שיהיה לו בלגן כי שתה, המתלוננת התחילה להתווכח איתו "ופחדתי שזה יתלקח וניסיתי לצאת החוצה". (חקירה מיום 25.5)

נראה כי דבריו של המשיב מדברים בעד עצמם!

23. **חמישית,** אזכיר את שברור, בשלב זה, אין בית המשפט נזקק לטענות בדבר מהימנות ומשקל, אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי את התשתית הראייתית, לקעקע את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ולהציגה כמשוללת יסוד. טענות בדבר מהימנות עדים ראוי שיתבררו בפני המותב אשר ישמע את התיק העיקרי. (בש"פ 1899/18)

כמפורט בהרחבה לא ראיתי כי יש בסתירות בהודעות המתלוננת כדי סתירות מהותיות השוללות את התשתית הראייתית, ומשכך טענות המשיב לעניין זה דינן להתברר מסגרת ההליך העיקרי.

24. מהטעמים לעיל, אני קובע קיומן של ראיות לכאורה לעבירה המיוחסת למשיב בעוצמה נאותה.

25. אשר לעילת המעצר, אף אם ניתן לומר כי אין מדובר ברף הגבוה של עבירות כגון דא, הרי שכבר נקבע בפסיקה כי בעבירות אלימות במשפחה עצמת האלימות אינה הקריטריון העיקרי בבחינת המסוכנות, אלא על בית המשפט ליתן דעתו על מכלול הנסיבות.

(ראה **מת 12-01-38789 מדינת ישראל נ' אליס ז'נבה** מיום 22.1.12).

בענייננו מדובר כאמור באלימות שעה שהמשיב לכאורה היה שתוי, כאשר המשיב עצמו טען בעדותו כי נוהג לשתות ובדר"כ לפחות 5 בירות, ואף חשש מסיבה זו מהימצאות המתלוננת בביתו ביום האירוע. כמו כן, המשיב נמלט מהזירה לאחר האירוע, סירב להגיע לתחנת המשטרה ולשתף פעולה עם השוטרים ששוחחו עמו. ניסיונות לאתר את המשיב לא צלחו, והוא הסגיר עצמו רק לאחר כשבוע.

זאת ועוד, בעברו של המשיב הרשעה קודמת משנת 2013 בגין אותה עבירה.

26. משכך, סבורני כי חלופת המעצר שהוצעה בקרית חיים בבית הורי המשיב ובפיקוחם אין בה כדי לאיין מסוכנותו.

27. בהתחשב בנסיבות דנן, התיק מוחזר לביהמ"ש קמא, אשר בהתאם לשיקול דעתו והמפורט לעיל, יבחן הפניית המשיב לתסקיר, בחינת חלופה **מעובה ומרוחקת יותר**, ככל שתוצע, שיש בה לאיין מסוכנותו

כלפי המתלוננת או לחילופין, מעצרו עד תום ההליכים.

28. הערר מתקבל אפוא בכל הנוגע לעצמת הראיות ועצמת העילה, ומשכך הכרח לבחון הדברים מחדש;
עד החלטה אחרת ישהה המשיב במעצר.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תש"פ, 14 יוני 2020, בהעדר הצדדים.